

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ.

Ἄφοῦ ἐπροσπάθησα μὲ ὄσπην ἐπιμελειαν ἦτο δυνατόν, διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν χαρακτήρων, ἐσυλλογιζόμενην ποῦτον βιβλίον ἦτον ἀναγκαῖον νὰ βαλθῆ εἰς τὰ πιεσθήρια. Ὅσον διὰ τὸ Ἀναξασιματάριον, δὲν μὲ τὸ ἐσυγχώρει ἢ συνείδησίς μου, ὅχι διότι καὶ εἰς Δακίαν τὸ αὐτὸ ἐτυπόνετο (*), ἀλλ' ἤμην βέβαιος, ὅτι εἴχατε προσθέσει εἰς αὐτὸ τὰ Καθίσματα, καὶ τὰ Ἀντίφωνα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ δὲν εἶχον. Ἐκρίνα λοιπὸν εὐλογώτερον νὰ τυπωθῆ ἡ Εἰσαγωγή τοῦ διδασκάλου Χρυσάνθου, ὡς ἀναγκαῖα εἰς τοὺς μαθητάς· ἐνταύτῳ δὲ ἄρχισα καὶ τὸ Δοξασιματάριον τοῦ Πέτρου, διαιρῶν αὐτὸ εἰς δύο τόμους, ἐπειδὴ μ' ἐφάνη πριττὸν νὰ περιέχωνται εἰς τὸν αὐτὸν τόμον καὶ ὅσα ἀνήκουν εἰς τὸ Τριώδιον. Τὸ βιβλίον ἤθελεν εἶσθαι ὀγκῶδες χωρὶς λόγον· διότι ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον, ἕως εἰς τὴν κυρι-

(*) Διότι οἱ Παρίσιοι υπερβαίνουν ἀναμφιβόλως τοὺς Βλάχους, κατὰ τὴν ἐπιδεξιότητα· ὅθεν ἐπόμενον ἦτο νὰ προκριθῆ διὰ τὴν λαμπρότητα καὶ ωραιότητα τοῦ τύπου καὶ τῶν χαρακτήρων, καὶ διὰ τὰ ὀλιγότερα ἀφ' ὅσα ἔκαμαν οἱ Βλάχοι σφάλματα, καθὼς ἀκούω, μ' ὄλον ὅτι ἔχουσι ὅπως ὁποῖοτε γνώσεις τῆς μουσικῆς, ἐνόσῳ ἔχουσι ἐπιστάτην καὶ διορθωτὴν τῆς τυπογραφίας τῶν μουσικολογιώτατον Κ. Πέτρον.